

[Hans R. Knudsen.]

ført 50 000 biler årlig, i dag overføres der mere end 200 000, eller vel rundt regnet $\frac{1}{5}$ af antallet af Storebæltsoverførsler. Det fortæller lidt om, at egnen deroppe, selv om den har erhvervsmæssige udviklingsvanskeligheder, alligevel er inde i en udvikling, som fremover vil kræve offentlige investeringer til forbedring af erhvervs-mulighederne. Jeg er ikke i tvivl om, at bygningen af Hanstholm havn og den erhvervsudvikling, den vil medføre, vil underbygge nødvendigheden af en forbedring af trafikforholdene i hele landsdelen.

Til slut skal jeg fremføre endnu et par bemærkninger til lovforslaget om den kombinerede havn ved Hanstholm. Det er med tilfredshed, jeg har bemærket, at den højtærede minister foretrækker at ofre de 103 mill. kr., som en kombineret havn vil koste, fremfor at nøjes med at ofre de 72 mill. kr., som en ren fiskerihavn kan bygges for. Det skal åbent indrømmes, at den mindre havn tilfredsstiller fiskeriets behov, men at ofre de ca. 30 mill. kr., forskellen andrager, vil efter min overbevisning absolut være det eneste rigtige og det mest fornuftige. Man vil ved den større udgift kunne få forøget vanddybden i havnen fra 7 m til 8,5 m, hvilket vil betyde, at den store havn vil kunne besejles af skibe på indtil 10 000 t, medens en mindre havn kun kan besejles af skibe på indtil 5 000 t. Når man så tager i betragtning, at der i dag skal vælges mellem de to projekter, og vælges på en sådan måde, at det valg, man træffer, bliver det endelige, tror jeg, alt taget i betragtning, at den store havn vil være den rigtige. Det er jo dækmolernes placering, der bestemmer besejlingsstørrelsen, og man ved naturligvis, at de ikke kan ændres, hvis man senere ønsker, at havnen skal kunne besejles med dybere gående skibe. Jeg er derfor ganske enig med ministeren i, at man straks bør tage projektet til de 103 mill. kr. op til gennemførelse.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig gennemførelse. Der er enkeltheder i det, som vil gøre det nødvendigt at se nærmere på det i et udvalg, men jeg håber, at vi kan fremme også dette udvalgsarbejde mest muligt.

Damsgaard: I dag er det igen en af de store dage i Hanstholm havns lange og hidtil tragiske historie. Skuffelserne for den nordvestjyske befolkning og især for fiskerne i kystens fiskerlejer har været mange i den 43-årige periode, havnesagen har stået på dagsordenen, men troen på, at havnen ville blive bygget, har de bevaret. Derfor har de heller aldrig opgivet at argumentere for berettigelsen og nytten af havnen; det gælder hele befolkningen og alle organisationer i Thisted amt og flere uden for amtet, siden 1946 organiseret i det såkaldte store Hanstholmudvalg med amtmand Egedorf, Thisted, som en inspirerende og utrættelig formand.

Lys har skiftet med skygge i denne mere en fyrretyveårige sag, men det sidste har i de fleste af de mange år været det dominerende, og det er derfor ikke underligt, at befolkningen i Thisted amt og særlig fiskerne langs vestkysten til tider har brugt meget hårde ord om rigsdagens behandling af sagen. Fiskerne og flere andre på Hanstholmen, der som unge mænd i 1917 så lovforslaget om havnen enstemmigt vedtaget i rigsdagens to ting, ventede i løbet af få år at kunne fiske fra en rigtig havn og ikke fremtidig at skulle døje kystfiskernes slidsomme, ja, næsten umenneskelige kår, således som deres fædre havde gjort det før dem. Disse unge mænd fra 1917 i kystens fiskerlejer, Vorupør, Stenbjerg, Lyngby, Vangså, Klitmøller, Hansted, Vigsø, Febersted, Lildstrand, Thorupstrand, Slettestrand og flere, er blevet gamle mænd i deres venten, og deres hårde ord har altid gjort mig ondt, for jeg syntes, der blev gjort uret imod dem, imod deres erhverv og deres landsdel.

Ja, jeg taler så personligt om dette, fordi jeg har levet med i denne sag i alle de 43 år. Jeg er barn af den egn, og alle fulgte vi Hanstholmhavns skæbne, og siden 1940 har jeg været en af dem, der her i folketinget har stået hundevagten for færdigbygning af denne havn. Andre, der var valgt i Thisted amt, har gjort det længere og tidligere end jeg, og ingen vil vist andre sig over, at jeg i dag er taknemlig for, at der med det forslag, der nu foreligger, synes at være grønt lys forude for Hanstholm havn. Det har der ganske vist været før, og det er blevet slukket, men jeg